

Gondolatok a diákok recenzióiból

„Attól függetlenül, hogy ilyen fiatalok vagyunk, értettük a darabot.

Trianoni országvesztés, kiszolgáltatott kisebbségi léthelyzet, zsidótörvények, Gulag. Esterházy gróf a nehéz helyzetekben is meg tudta őrizni katolikus hitét. Mindennap imádkozott, nemcsak a családjáért, hanem a fogva tartóiért is.”

Finta Jázmin és Makó Sarolt (9. NY/B)

„Megrendítő volt számomra a Hazatérés című misztériumjáték. Feszült csend volt a nézőtéren, miközben megismerhettük Esterházy Jánost mint apát, férjet, politikust, foglyot és mártírt. A gróf életútja tragikus véget ért, a darab hangulata komor. Mégsem volt hiányérzetem, hiszen példaként állt előttem az ő alakja.

Fontos, hogy a mai világban megtaláljuk azt, ami hitet adhat nekünk a nehéz mindennapokban is. Lényeges, hogy megmaradjunk a lelkiismeretünk által szabott úton egész életünkben, megmaradjunk kereszténynek, istenhívőnek, ahogy ő is.”

Medveczky Sára (12.B)

„Ez az Esterházy János tragikus életét bemutató dráma tökéletesen hozzájárult a 20. századi ismereteink bővítéséhez. Hitelesen szemléltette a kor körülményeit, részletesebb betekintést nyújtott a két világháború közötti felvidéki kisebbségi léthelyzetbe, valamint valódi példát adott a Gulagon zajló szörnyűségekre.

Nagyon hasznos volt az előadás megtekintése, hiszen úgy gondolom, hogy élettörténetek alapján lehet csak igazán megérteni a történelmet. Egyszerre volt megrendítő és alátámasztást adó látni és hallani, miként tudnak felsőbb erők hatalmi helyzetből teljesen ellehetetleníteni kisebbségeket, s hogyan befolyásolnak másokat az elrettentés eszközével. Szemléletes példaként szolgált azon kegyetlenség, mikor egy fenyegetőnek vélt személyt a családja épségével zsarolva próbáltak rávenni, hogy hódoljon be a rendszernek.

Tragikus, ám példaértékű a gróf története, hiszen ezen szörnyű időkben is hű tudott maradni hitéhez, a kereszténység jegyében küzdött a nemzetért, s tett meg mindent a nép és az állam jólétének visszaállításáért, még akkor is, ha ez családja és magánélete rovására történt.”

Kiss Natália (12.b)

„Inspiráló számomra, hogy apaként, államférfiként és példaértékű keresztényként is megállta a helyét az akkori, politikailag szélsőséges és viharos világban. Csodálom bátorságát, hiszen minden nehézség ellenére a jó eléréséért küzdött. Életútja megmutatta számomra, hogy a hit kiemelkedően fontos az ember életében, hiszen átsegít és erőt ad a legnehezebb élethelyzetekben is. A tanulságos életútnak, a tehetséges rendezésnek és színészeknek köszönhetően egy különleges és elgondolkodtató színházi előadásban volt részem, amely segített átgondolni az élet valódi értékeit.”

(Németh Nóra (12.B))

„Nekem a főszereplő, Tóth László színészi játéka tetszett. Gróf Eszterházy János karakterét, az Istennel való kapcsolatát megmutatta az előadás, de hiányoltam az emberi kapcsolatainak árnyaltabb bemutatását. A díszlet jól sikerült, viszont úgy vélem, hogy a színpad közepén az a rácsos, emeletes ágy szájalmas megoldás volt, tekintve, hogy az előadás nagy része azt használta átalakítható kellékként. Számomra kellemetlen volt, hogy kitakarta azon felvételeket, melyek ki voltak vetítve.”

Décsy Dávid (12. D)

„A Hazatérés című színházi előadás korhűen és hitelesen mutatta be a világháborúk utáni magyar-szlovák-cseh viszonyt, mely sajnálatosan nem volt túl felhőtlen. Kiemelkedő fontosságúnak tartom, hogy egy olyan helyzetben, amikor a szomszédos országokban ismét felvillan a kisebbségellenesség, elővették gróf Esterházy János személyét és politikáját, aki mindvégig kiállt a magyarok jog -és érdekvédelméért. Jó volt látni azt is, hogy nemcsak nemzettársaiért, hanem más elnyomott népek érdekéért is.

Véleményem szerint Nemzeti Színház vendégelőadói mind a színpadi teret, mind a színpadi technikákat teljes egészében kihasználták. Az előadást megszakító lantjáték pedig felélénkítette az embert, aki könnyen bele tudott mélyülni, olyan hatást előidézve ezzel, mint amilyen hatást Mozart idézett elő az Üstdob szimfóniájában.”

Kertész Márk (12.B)